

ГЛАВА ДВАНАДЕСЯТА.

ПОКОЛЕНИЕ КНЯЗА МИЛОША ОБРЕНОВИЧА И НЕГОВА ИСТОРИЯ. (1813—1839.)

Още единъ пѣтъ станахъ Сърби-тъ на ору-
жие, крайны-тъ вече злочинія на Турцы-тъ и
чрезъ това предстояща-та опасность на Сърби-
тъ, докарахъ Милоша до тамъ, да взѣме сега
той грижы-тъ народны. Милошъ ся вчисли сега
помѣжду първоначалны-тъ оныя поглавары, кои-
то бѣхъ своѣ-тъ власть сами на себе си при-
добили, обаче ся различаваше съ това отъ тѣхъ,
че ся неварече самъ отъ себе си господарь.
Той е отъ следующе-то поколение.

Негова майка Вишня бѣше най-напредъ
оженена въ село Брусницъ за единъ селенинъ
по имя Обренъ и съ него въ брачный си съюзъ
роди два сына, Милана и Якова, и една дщерицъ,
Стенъ.

Следъ смърть-тъ Обренова ожени ся по
вторый пѣтъ за другъ единъ селенинъ, Тодоръ
Михайловичъ въ село Добринъ, въ окръжие-то
Ужичко, и роди съ тогова три сына, Милоша
(1780. год.) Иована (1787.) и Бѣрема (1790. год.).
И двама-та ѱ супрузи, Обренъ и Тодоръ бѣхъ
человѣцы сиромаси. Нъ сынъ ѱ Миланъ чрезъ
търговѣ-тъ бѣше стигналъ до голѣмо богатство,
что-то го още въ онова сѣрбско смутение со-
чахъ като единъ отличенъ челоуѣкъ. И почти
при начало-то още на подвигъ-тъ бѣхъ станали